

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/381/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312210885
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6312210885.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana, ako členov senátu, v právnej veci žalobcu Československá obchodní banka, a.s., Praha 5, Radlická č. 333/150, IČO: 00 001 350, Česká republika, zastúpená Mgr. Romanom Ambrožom, advokátom so sídlom Miletičova 21, 821 08 Bratislava, proti žalovanému Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. F., W. č. XXX/XX, zastúpeného opatrovníčkou E. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. F. - R., W. XXX/XX, v konaní o zaplatenie 61.933,40,-Kč s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5C/417/2012 - 85 zo dňa 20.05.2014, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 40 378,03 Kč, kapitalizovaný zmluvný úrok vo výške 12 332,62 Kč, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 9 222,75 Kč, zmluvný úrok 10,90% ročne zo sumy 37 958,94 Kč od 17.10. 2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 7,75% ročne zo sumy 40 378,03 Kč od 17.10.2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania, spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 146,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 189,60 eur, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 40 378,03 Kč, kapitalizovaný úrok vo výške 1 391,17 Kč, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 9 222,75 Kč spolu so 7,75% úrokom z omeškania ročne zo sumy 40 378,03 Kč od 17.10.2012 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (prvý výrok); v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania, spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 95,05 eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 122,60 eur, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (tretí výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 61 933,40 Kč s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Vychádzajúc z čl. 3 bod 1 veta prvá Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, podľa ktorého sa zmluva spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci konania, z bodu 1 a 2 Všeobecných obchodných podmienok ČSOB o voľbe práva Českej republiky, z § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníku Českej republiky, § 2 zák. č. 321/2001 Sb. o niektorých podmínkach sjednávania spotrebiteľského úveru a zmene zákona č. 64/1986 Sb. a § 497 Obchodného zákonníku Českej republiky uzavrel, že na základe zmluvy o ČSOB Spotrebiteľskom úvere č. 002448842R zo dňa 04.06.2007 žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 80 000,- Kč, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 48 mesačných splátkach po 2 077,- Kč vždy ku 25. dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka mala byť zaplatená dňa 25.07.2007 a posledná dňa 25.06.2011. Žalovaný sa zároveň zaviazal platiť poplatok za vedenie účtu vo výške

60,- Kč mesačne a poistné vo výške 105,- Kč mesačne. Úver bol úročený pevnou úrokovou sadzbou 10,90% ročne pri RPSN 16,57%. Žalovaný úver riadne a včas nesplácal, preto žalobca dňa 25.02.2010 úver zosplatnil v tom čase vo výške 41 971,85 Kč. Dlžná suma ku dňu 16.10.2012 (ku dátumu kapitalizácie) pozostávala z nezaplatenej istiny vo výške 37 958,94 Kč, nezaplatených úrokov vo výške 12 332,62 Kč, úroku z omeškania vo výške 9 222,75 Kč a nezaplatených poplatkov vo výške 2 419,09 Kč. Okresný súd žalobe vyhovel v časti požadovanej nesplatennej istiny vo výške 37 958,94 Kč, poplatkov vo výške

2 419,09 Kč a vyčísleného úroku z omeškania ku dňu 16.10.2012 vo výške 9 222,75 Kč. S odkazom na ustálenú judikatúru (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo 143/98) uzavrel, že žalobca má ako veriteľ právo na dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti jeho dlhu, pretože v prípade, že dôjde k splatnosti (v danom prípade k predčasnej splatnosti), je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania, nie však už nové dohodnuté zmluvné úroky. Preto priznal kapitalizované zmluvné úroky vyčíslené iba do dňa splatnosti, t.j. do dňa 25.02.2010 vo výške 1 391,17 Kč spolu s úrokom z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníku v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníku a § 1 Nařízení vlády ČR č. 142/1994 Sb. vo výške 7,75% ročne zo sumy 40 378,03 Kč od 17.10.2012 až do zaplata (t.j. odo dňa nasledujúceho po dni kapitalizácie vzhľadom na to, že do predmetného dňa už bol úrok z omeškania vyčíslený a žiadaný ako celková suma vo výške 9 222,75 Kč) a vo zvyšku žalobu ohľadom vyčísleného kapitalizovaného zmluvného úroku ako aj úroku z omeškania vo výške 10,90% ročne zo sumy 37 958,94 Kč od 17.10.2012 do zaplata zamietol.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30.06.2016 a žalobcovi ako účastníkovi v konaní v prevažnej časti úspešnému priznal náhradu trov konania v zmysle Vyhlášky MS SR

č. 655/2004 Z. z. z celkom priznanej sumy 50 991,95 Kč s prihliadnutím na pomer úspechu a neúspechu (82,33% - 17,67% = 64,66%) za zaplatený súdny poplatok vo výške 95,05 eur a za trovy právneho zastúpenia 122,60 eur, spolu trovy konania vo výške 217,65 eur.

2. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca; žiadal rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie okresnému súdu a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Okresný súd dospel na základe predložených dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, v dôsledku čoho zamietol žalobu na zaplata zmluvných úrokov po zosplatnení úveru, t. j. od 17.10.2012 do zaplata. Poukázal na § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške, ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/83/2012, podľa ktorého úrok z úveru je cena (odplata) za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov, a preto má dlžník zásadne platiť tento úrok za skutočnú dobu užívania, t.j. do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi; rozhodujúce je dojednanie v úverovej zmluve. Tiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/186/2013, podľa ktorého úrok z nesplateného úveru pre veriteľa predstavuje kompenzáciu za to, že sa vzdal narábania so svojimi finančnými prostriedkami, ktoré na určitý čas poskytol dlžníkovi; oproti tomu úrok z omeškania je sankcia, ktorú má veriteľ právo požadovať v prípade, ak dlžník nesplní riadne a včas svoj peňažný záväzok; uplatnenie práva na úroky z úveru sa nevylučuje s uplatnením práva na úroky z omeškania; tieto dva úroky svedčia veriteľovi súbežne až do momentu, kým je úver dlžníkom riadne zaplatený.

3. Žalovaný vo včas podanom odvolaní poukázal na to, že je si vedomý svojho dlhu voči žalobcovi, ktorý sa zaväzuje splácať mesačnými splátkami po 1 000,- Kč vždy ku 25.dňu v mesiaci.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril; žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „C.s.p.“), ktorý v § 470 ods. 1 ustanovuje, že tento zákon platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil a žalobe vyhovel z týchto dôvodov:

7. Podľa § 388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

8. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné námietky žalobcu, ako aj žalovaného. Súd prvej inštancie dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu, ale vec nesprávne právne posúdil. Keďže odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaniach a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

9. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že súd prvej inštancie pri jej posudzovaní správne vychádzal z právnej úpravy Českej republiky. § 2 Zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej aj „ZMPSP“) určuje povinnosť použiť jeho ustanovenia, pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy. Podľa čl. 7 ods. 2 Ústavy SR Slovenská republika môže Medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom alebo na základe takejto zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Od 01.05.2004 je Slovenská republika členom Európskej únie (ďalej aj „EÚ“) a akty prijímané inštitúciami EÚ sú záväzné od momentu vstupu do Európskej únie aj pre Slovenskú republiku. Preto sa na území SR dňom 01.05.2004 v súlade s čl. 7 ods. 2 Ústavy SR aj vo väzbe na § 2 ZMPSP uplatňujú nariadenia Európskeho spoločenstva (od 01.12.2009 existuje už len jednotná Európska únia a Zmluva o založení Európskeho spoločenstva sa premenováva na Zmluvu o fungovaní Európskej únie), ktoré sú priamo aplikovateľné bez akéhokoľvek implementačného procesu a nástroja a upravujú právomoc súdu členských štátov v cezhraničných veciach. Jedná sa okrem iných napr. o Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej aj „Nariadenie Brusel I“), ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01.03.2002, resp. nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. 06.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I).

Podľa čl. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a o uznávaní výkonu rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. V zmysle čl.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17.06.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) toto nariadenie sa uplatňuje na situácie v občianskych a obchodných veciach; podľa čl. 3 bod 1 sa zmluva spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany; voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu; podľa čl. 4 bod 1, pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu v súlade s čl. 3 a bez toho, aby boli dotknuté články 5 až 8, právo, ktorým sa spravuje zmluva sa určuje takto:

a) zmluva o predaji tovaru sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu predajcu

b) zmluva o poskytovaní služieb sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu poskytovateľa služieb.

V danom prípade, vzhľadom na označené strany konania ako účastníkov záväzkovo-právneho vzťahu, vyplývajúceho zo zmluvných dokumentov, ide o konanie s medzinárodným prvkom; žalobca má sídlo na území Českej republiky a žalovaný má administratívne vedené bydlisko na území Slovenskej republiky; je daná právomoc slovenského súdu vo veci konať a rozhodnúť s tým, že na riešenie právneho vzťahu strán je potrebné použiť právny poriadok, určený podľa sídla žalobcu, teda právo Českej republiky. Opierajúc sa o skutkové okolnosti, žalobca bol dodávateľom a poskytovateľom služieb a jeho miesto obvyklého pobytu

resp. sídla je na území Českej republiky. Nie je známe kolízne ustanovenie ani rozumný dôvod, pre ktorý by sa uplatnené právo žalobcu malo spravovať iným právom. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď danú vec právne posúdil podľa práva Českej republiky.

10. Z bodu VI. Úverovej zmluvy, nachádzajúcej sa v súdnom spise na č. I. 11 až 12, vyplýva, že účastníci zmluvy si dohodli, že splátky istiny po termíne splatnosti budú ďalej úročené úrokovou sadzbou, uvedenou v čl. IV. Zmluvy a k nej navyše sadzbou úroku z omeškania. V čl. 9.1 písm. b) Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery si účastníci dohodli, že v prípade, že nastane skutočnosť, ktorá znamená či vyvolá podstatnú zmenu podmienok, za ktorých bola zmluva uzavretá, a ktorá môže ohroziť včasné a úplné splnenie záväzkov klienta, najmä, ak klient bude v omeškaní so splatením akejkoľvek sumy voči ČSOB poprípade inému subjektu, ktorý mu poskytol úver, prípadne bude v omeškaní s platením svojich záväzkov voči finančným úradom, colným úradom, zdravotným

poisteniam, Českej správe sociálneho zabezpečenia, je ČSOB oprávnená kedykoľvek potom písomným oznámením, odoslaným klientovi prehlásiť, že všetky jej pohľadávky z poskytnutého úveru sú splatné ku dňu uvedenému v prehlásení (oznámení). Dňa 25.02.2010 ČSOB oznámila žalovanému, že prehlasuje celú svoju pohľadávku k dátumu 25.02.2010 za splatnú.

11. Ani občianskoprávna úprava Českej republiky neupravuje jednoznačne inštitút splatnosti úveru; podľa § 565 Občianskeho zákonníku si môžu strany dojednať klauzulu o splatnosti celého dlhu pre nezaplatenie čo i len jednej splátky; v dôsledku existencie takéhoto dojednania má veriteľ možnosť požadovať nielen zaplatenie konkrétnej splátky, ale i celého dlhu. Ustanovenie § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníku ani iné jeho ustanovenia alebo iného právneho predpisu nestanovujú, na akú dobu možno pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky; pri peňažnej pôžičke možno platne dohodnúť zmluvné úroky nielen na dobu do jej splatnosti, ale aj na dobu, kedy je dlžník s jej splatením v omeškaní; právo veriteľa požadovať súčasne úroky z omeškania tým nie je dotknuté. Zmluvné strany si teda môžu dohodnúť úroky aj za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne používaná, t.j. až do skutočného vrátenia veriteľovi (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27.06.2007 sp. zn.

33 Odo 657/2005, ale aj rozhodnutie NS ČR zo dňa 24.07.2014 sp. zn. 33Cdo/1401/2014, sp. zn. 32 Cdo 404/2011). Podľa § 502 a § 503 Obchodného zákonníku, z podstaty úveru ako ceny za používanie peňažných prostriedkov možno vyvodíť, že povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru; v tom zmysle upravuje trvanie povinnosti platiť úrok aj § 503 ods. 3. Vzhľadom na to, že ustanovenie je dispozitívne, pre dobu splatnosti úrokov je rozhodujúci obsah zmluvy, teda doba splatnosti, ktorú si strany dojednali v zmluve. Všeobecne platí, že splatnosť úrokov je totožná so splatnosťou istiny.

12. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníku, úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, avšak majú odlišné funkcie; zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškanie so zaplatením istiny a veriteľ ich môže požadovať, aj keď neboli dohodnuté; môžu existovať vedľa seba; kým povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzku v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona ako dôsledok omeškania so splnením dlhu; i keď dlžník nie je v omeškaní so splnením dlhu, môže veriteľ požadovať dohodnuté úroky a úroky z omeškania môže požadovať pri omeškaní dlžníka aj z pôžičky, kde neboli dohodnuté úroky; oba úroky môžu byť veriteľom požadované vedľa seba bez ohľadu na skutočnosť, či sa jedná alebo nejedná o občianskoprávny vzťah, pričom zákonné úroky z omeškania nenahrádzajú od splatnosti pohľadávky úroky, ktoré si účastníci zmluvy dojednali (uznesenie NS ČR sp. zn. 33Cdo 212/2014 zo dňa 21.08.2014, rozsudok NS ČR z 25.09.2003 sp. zn. 33Odo 518/2003).

13. Pokiaľ súd prvej inštancie akceptoval dohodu zmluvných strán úverovej zmluvy o voľbe rozhodného práva (podľa názoru odvolacieho súdu je rozhodné právo v prejednávanej veci dané zákonom), bol povinný pri rozhodovaní vychádzať aj z judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky, aplikovateľnej na prejednávanú vec.

14. Žalovaný svojím v odvolaní žiadal o možnosť dlh žalobcovi splácať, bol subjektívne legitimovaný na podanie odvolania vo vyhovujúcej časti výroku rozsudku súdu prvej inštancie; žiadne dôkazy o svojej sociálnej situácii ani tvrdenia neprodukoval, a to ani na výzvu súdu prvej inštancie.

15. Žalobca v odvolaní poukazoval na rozhodnutia slovenských krajských súdov; iné odvolacie námietky neuvádzal; bol subjektívne legitimovaný na podanie odvolanie v zamietajúcej časti výroku rozsudku. Odvolací súd preto preskúmaval celý rozsudok okresného súdu vo všetkých jeho výrokoch. Mal za to, že vyčerpал argumenty na vysporiadanie sa s predmetom odvolacieho konania a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel z dôvodov, uvedených vyššie.

15. So zmenou všetkých výrokov rozsudku súdu prvej inštancie bolo potrebné zmeniť aj výrok o trovách konania. Žalobca bol v plnom rozsahu úspešný, preto má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených nákladov na trovy konania podľa ich vyčíslenia v súlade s §142 ods. 1 a §149 ods. 1 O.s.p.

16. V dôsledku úspechu žalobcu v odvolacom konaní mu krajský súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle §255 ods. 1, §262 ods. 1 C. s. p. v spojení s §396 ods. 1 C. s. p. s tým, že

o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§262 ods. 2 C. s. p.).

17. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).